

jeg, at det ligesaa godt kan stee strax som efter en fornødt Forhandling. Jeg for mit Vedkommende agter derfor at stemme mod Lovens Overgang til tredie Behandling.

M. Andersen: I Modspørgsmaal til, hvad der blev bemærket af den sidste ærede Taler, maa det maaskee være mig tilladt at udtale, at jeg hverken ønsker Lovens Fremme i Privatisternes eller i Seminaristernes Interesse, men i Oplysningens, det almindelige Skolevæsens Interesse. Jeg kan heller ikke være enig i, hvad der er udtalt før, at Lovens Vedtagelse ikke skulde have nogen Forandring med Hensyn til Besættelsen af Skolelærerembederne tilfølgende, at den hverken skulde gøre fra eller til i denne Henseende. Jeg troer, at, dersom Loven bliver vedtagen, vil der ikke alene indtræde en større Lighed med Hensyn til Examinationen af Privatister og Seminarister, men det vil ogsaa have tilfølgende, at Mange, som nu ere komne ind paa Skolelærerbanen, have bestaaet deres Examen og have faaet deres Dimissionsattest, for Fremtiden slet ikke ville kunne komme frem ad den Vej. Vi have Erfaringen for os i saa Henseende. Det er beviist, at unge Mennesker, som ikke have kunnet blive optagne paa Seminariet, have efter kort Tids Forløb fremstillet sig ved den private Skolelærerexamen, bestaaet der og ere komne frem og have fortrængt Andre, som have tilbragt en Tid af 3 Aar ved Seminariet, inden de have faaet Dimissionsattest. Et ungt Menneske, som ikke havde kunnet komme frem ved Underofficersskolen, som altsaa ikke havde kunnet erhverve sig den Dannelse, som behøves for at blive Underofficer, bestemte sig da til at see at blive Skolelærer og raadspørte sig i den Anledning med en Mand her i Byen om, hvad der var nødvendigt for at tage Skolelærerexamen. Han fik da det Svar, at han maatte forberede sig til Seminariet og indtræde der som Elev, og, naar han havde været der i 3 Aar, kunde han vente at blive dimitteret og saa opnaae at blive Skolelærer; men dette syntes det unge Menneske var altfor besværligt, og han læste da privat et Aar, fremstillede sig saa for Examencomissionen, bestod sin Prøve og modtog sin Dimissionsattest. Der kan nu

ikke være to Meninger om, at naar saadanne Mennesker kunne fortrænge dem, der efter et treaarigt Curfus afgaae fra Seminarierne, da kan dette ikke bringe Tilfredshed ind i Skolelærerstanden, og, saa usseligt som det er, at Seminarierne maae vedblive at levere dygtige Mennesker til Skolelærerembedernes Besættelse, saameget troer jeg paa den anden Side, at det er at befrygte, at Mange, som ellers vilde søge til Seminarierne, ville fristes til at benytte den lette og billigere Fremgangsmaade at udbanne sig privat. Jeg troer ikke, at Opinionen, som det blev bemærket af den ærede Ordfører, er begrundet i, at der er en gjensidig Misforståelse tilstede paa begge Sider, baade hos Privatistene og hos Seminarierne, idet enhver af Parterne troer, at der stæer dem Uret, eller at den ene Part bliver strengere behandlet end den anden, men jeg troer, at der er en Opinion tilstede, fordi der er virkelig Grund dertil, naar det kan gaae saaledes til, som jeg har tilladt mig at fremspørg.

Behmann: Jeg skal fremdeles indskrænke mig til den bestedne, blot logiske Rolle, at udtale Conclusionen af de Præmisses, der ere givne, og jeg maa da sige, at den sidste ærede Talers Foredrag til en vis Grad idetmindste maa føre til den Conclusion: enten at berøve Privatisternes Afgangen til at komme i Betragtning til Skolelærerembeder eller til at stærpe Skolelærerexamen meget betydeligt, men at det albrig logisk kan føre til det Resultat, at man skal være forpligtet til at fyldestgøre en Forbring, der aabenbart ikke er bleven reist af Seminarierne eller af Seminariernes Venner, men udelukkende af Privatistene eller af deres Venner. Det er en Forbring, der kun er opstillet fra vises Side, men, om de end have kunnet tilvejebringe en vis Opinion for sig, agter jeg dog ikke at give efter for den.

Ordføreren: Det ærede Medlem, der talte sidst, og som bebrejdede mig en for stor Afhidighed, kunde maaskee have sparet sig denne Bebrejdelse, hvis han havde ventet, indtil jeg fik udtalt mig om det Spørgsmaal, som nu foreligger, nemlig om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling; ja, han havde maaskee